

[Holstein.]

have den Art Talenter eller faar dem i den danske Hær, men jeg mener, det er et symptomatisk Fingerpeg om, hvad første Rangs Føring betyder i en lille Hær; og jeg vil hævde, at med den Øvelse og praktiske Erfaring, vore øverstbefalende i Hær og Flaade faar, og med den Skole, de har gennem i alt Fald ældste Klasse paa Officersskolen, er de ude af Stand til, selv om de er nok saa intelligente og begavede, at lede de Afdelinger, der skal i Krig med moderne Tropper. Det er aldeles udelukket, at de kan gøre det.

Den nuværende Divisionsgeneral paa Sjælland, Louis Nielsen, som var Generalstabschef i 1922, og som har været Divisionsgeneral paa Sjælland i 6 Aar, har ikke før i Aar ført en Division til Manøvrer. Og hvad var det saa for en Division, General Nielsen førte til Manøvrerne, hvorledes var den sammensat, hvad var der af Mandskab i Infanteri, hvad var der af Artilleri, hvorledes var hele denne Manøvre tilrettelagt, hvad havde den i Virkeligheden med krigerske Forhold at gøre, hvis der virkelig var Tale om en Landgang paa Sjælland, der skulde kastes i Vandet? Overmaade lidt havde den dermed at gøre og kunde ikke have meget dermed at gøre; thi for det første tror jeg, at de øverstkommanderende af fuldt ud undskyldelige Grunde savner Mulighed for at lede store Manøvrer paa virkelig moderne, krigsmæssige Vilkaar. Og dernæst vil jeg sige, at med en saadan Materielmangel, som der var, først og fremmest for Artilleriets, men ogsaa for Infanteriets Vedkommende, er det aldeles umuligt af disse Manøvrer, som dog ikke koster saa lidt, at danne sig et blot nogenlunde korrekt Billede af, hvorledes Forholdene vilde forme sig i Tilfælde af Krig mod en Invasionshær.

Og nu med Hensyn til det menige Personal. Der vil jeg i Modsætning til, hvad der gælder for Befalingsmandskorpset, gerne sige, at jeg tror, at vi her i Danmark — og det er de Udlændinge, der fulgte Manøvrerne, enige om — har et første Rangs Soldatermateriale. Det er forbløffende, hvad der er lært Soldaterne paa den korte Tjenestetid. Det er ikke der, det glipper, den menige Soldat er god nok. Men der, hvor det glipper og glipper fuldstændig, er med Hensyn til hans Udrustning og hans Føring.

Den højtærede Forsvarsminister sagde til mig, at jeg havde udtalt mig imod Søbefæstningen under Forhandlingerne i afvigte Foraar, medens den var opretholdt

af den Sagkundskab, som jeg har henvist til. Jeg vil dertil sige, at naar jeg udtalte mig mod Opretholdelsen af Søbefæstningen, som jeg gjorde, var det kun under den Forudsætning, at Søbefæstningen skulde opretholdes i sin nuværende Tilstand konstruktionsmæssigt og bestykningsmæssigt, uden at vi samtidig fik, hvad der kræves fra den militære Sagkundskabs Side og med Rette, svært motortrukket Artilleri, der kunde anbringes i skjulte Stillinger i Nordsjælland, paa Stevns og omkring paa de strategisk vigtigste Punkter paa Sjælland.

Det var kun under den Forudsætning, at vi ikke fik dette og ikke fik nogen Forbedring af Kystbefæstningen, at jeg udtalte mig imod. Kan vi faa baade motortrukket svært Artilleri og en Forbedring af Søbefæstningen, saaledes at den bliver tidssvarende, navnlig med Hensyn til Luftmaalsskyts, kunde det selvfølgelig ikke falde mig ind at protestere mod dens Opretholdelse. Det, jeg protesterede imod, er den bestaaende Tilstands Fortsættelse baade med Hensyn til Kystbefæstningerne og vort kystartilleristiske Forsvar.

Naar man læser Militærautoriteternes Forslag, baade Marineautoriteternes og Generalernes, maa jeg sige, at det forekommer mig, at hvad Materiellet angaar, er der i Virkeligheden slet ikke præcise Data i de paagældende Forslag. Hvad der skal anvendes til Luftmaalsforsvaret omkring København, staar hen i det blaa, det er kun ganske skitsemæssigt antydnet, og hvad der bør anvendes til svært bevægeligt, motortrukket Artilleri, er ogsaa kun skitseret, saa det er umuligt at danne sig et klart Billede af, hvad denne Ordning for Marinens og Hærens og Luftforsvarets Vedkommende vil komme til at koste, hvis den indenfor en overskuelig Aarrække skal bringes op til det, som dog maa være Hensigten med denne Ordning.

Jeg kan ikke se rettere end, at det ligeledes er en stor, stor Svaghed, at Spørgsmaalet om Københavns Forsvar mod et Luftbombardement er skudt til Side som et underordnet Spørgsmaal. Hvis man lægger Hovedvægten paa i den kommende Krig at skulle tage det første Stød fra en Angriber — saaledes staar der i Venstres Forsvarsbetænkning af 1922 —, er det i mine Øjne indlysende, at noget af det allervigtigste er Værnet for København mod Luftbombardement, for København er med sin Havn, som Jernbaneknudepunkt, som hele Regeringens Sæde, med sine Fabrikker, Depoter for Hær og Flaade o. s. v., utvivl-